

ført som Hovedgrund, at det er Byfogden eller Magistraten, i hvis Stilling det ligger at tage Initiativet til de fleste Forbedringer eller Reformier i Kjøbstæderne, og at han i Regelen vilde finde Modstand i Udførelsen af saadanne Indretninger, som alle koste Penge, hos de høiest Beskattede, og at han derfor maatte slutte sig til de lavest Beskattede, hos hvem han i Regelen vilde finde den største Beredvillighed til at see deslige Foretagender gennemførte. Efter min Erfaring er det Modsatte Tilfældet; og det skulde være forunderligt, om det ikke var saaledes; thi det er Noget, som Ingen kan nægte, at den Skattehæder, som yder det mindste Bidrag, har mere ondt ved at skaffe det tilveie og føler Trykket mere end de høiest Beskattede og maa derfor være og er ogsaa mindre redebon til at sige Ja til kostbare Indretningers Udførelse end de høiest Beskattede. Det er saaledes efter min Formening netop hos de høiere Beskattede, der svare deres Bidrag med forholdsviis større Lethed end de lavere Beskattede, at Byfogden og Magistraten ville finde Støtte med Hensyn til slige Indretningers Gjennemførelse. Dette er naturligt og jeg synes, at Erfaringen viser det; vi behøve blot at lægge Mærke til, hvorledes det gaaer i denne Sal, naar der er Tale om at bevillige store Udgifter, hvem der holder igjen og hvem der villig stemmer for saadanne Udgifter, og jeg troer det vil vise sig, at det er de mindre bemidlede Medlemmer, som holde imod, og de mere bemidlede, som villigst sige Ja — og anstille en Sammenligning imellem Rigsdagens tvende Afdelinger, hvoraf den ene er valgt blandt Mænd, som have en aarlig Indtægt af 1200 Rbd. eller svare 200 Rbd. i Skat, da vil ogsaa Erfaringen vise, at det Thing, der er saaledes sammensat, er mere villigt til at sige Ja, naar der er Tale om Bevilligelsen af Udgifter, end det, hvori vi her sidde; eller for at tage et Forhold, der ligger os nær, behøve vi blot at see hen til Kjøbenhavn; jeg troer, at dersom her var et mere uindskrænket Valg for dem, der bidrage til Udgifterne, saa vilde vi ikke have haft de dyre Borgermestre, men saa vilde Borgermestrene være billigere, og saaledes vil det gaae i alle Forhold. Jeg kan derfor ikke give den ærede Majoritet fra ifjor

Medhold, men jeg troer, at det vil være rigtigt, at de lavest og høiest beskattede Vælgere bleve stillede i samme Klasse og kom til at vælge sammen, for at de lavere Beskattede ikke ved de høiere Beskattedes større Beredvillighed til Udgifter skulde blive overbebyrdede. Jeg finder derfor, at Lovforslaget burde forandres derhen til. Med den første ærede Taler maa jeg desuden finde det ønskeligt, at de forskellige kommunale Commissioner vælges af Borgerne istedetfor af Borgerrepræsentationen. Jeg skulde ogsaa meget ønske, om den høitærede Minister maatte findes villig til at optage en Bestemmelse, der indrømmede en Udsigt til, at de Kjøbstæder, der ønskede det, kunde faae en borgerlig Raadmand ved Siden af Byfogden og Magistraten. Jeg troer, at dette i mange Tilfælde vilde imødelomme Borgernes Ønske, og da den høitagede Minister ved Fremlæggelsen af denne Lov har lagt saa stor Vægt paa Kjøbstadborgernes Ønske, antager jeg ogsaa, at der maaskee vil kunne komme en Bestemmelse ind i saa Henseende.

Jeg skal paa dette Trin ikke udtale mig vidtløftigere, men kun gjentage, at det vilde være ønskeligt, om vi kunde faae Lovudkastet forandret i den Retning, jeg har tilladt mig at nævne. Med det Samme skal jeg ogsaa takke den høitagede Minister for, at han i den Stilling, hvori han nu er, ikke har ladet sit Lovforslag hvile, men har viist, at den større kommunale Frihed, som Grundloven hjemler, har i ham en Ven og Befordrer, og at vi kunne vente videre Skridt i denne Retning.

Indenrigsministeren: Jeg skal med det Haab, at det høitærede Thing vil gennemgaae den Betænkning, som jeg har ladet omdele og som er bleven afgivet af det Udvalg, der i forrige Session blev nedsat i Anledning af et lignende Lovudkast, indskrænke mig til at bemærke, at, hvad der er fremkommet mod det Valgprincip, som er optaget i det forelagte Udvalg, vil finde sin Besvarelse i det, der af Minoriteten i bemeldte Udvalg blev ytret i denne Betænkning. Jeg troer ikke at kunne gaae videre, end hvad der saaledes er foreslaaet. Dersom Loven skal kunne vinde Kjøbstædernes